Dosarul nr. 2c-1104/24 /2-240447308-12-2c-29042024/

H O T Ă R Î R E
În numele Legii
(dispozitiv)

12 mai 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Angela Ciubotaru
Grefier Ionela Ceborciu
Cu participarea:
Reprezentant Popa Tudor
În lipsa reclamantului și pîrîtului, legal citat.

a examinat în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA ”Intact Asigurări Generale” SA împotriva SRL ”Beton Service”, intervenient accesoriu ”General Asigurări” SA cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres și compensarea cheltuielilor judiciare,-

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La data de 29 aprilie 2024 ”Intact Asigurări Generale” SA a înaintat o cerere de chemare în judecată către SRL ”Beton Service”, intervenient accesoriu ”General Asigurări” SA cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres și compensarea cheltuielilor judiciare.

În motivarea acțiunii reclamanta ”Intact Asigurări Generale” SA a invocat că la data de *****, în mun. Chișinău, pe șoseaua Balcani, *****, aflându-se la volanul camionului marca *****, cu numărul de înmatriculare *****, având atașată remorca marca *****, cu numărul de înmatriculare *****, a provocat deteriorarea autoturismului marca *****, cu numărul de înmatriculare *****.

Potrivit procesului-verbal privind constatarea contravenției și deciziei agentului constatator nr. *****din data de *****, ***** a fost stabilit ca fiind vinovat de producerea incidentului. Acesta deținea, la data respectivă, polițele de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto nr. ********** și nr. ***** din *****, emise de S.A. „General Asigurări”.

Se aduce la cunoștința instanței faptul că autoturismul de marca *****, cu numărul de înmatriculare *****, era asigurat printr-o poliță de asigurare facultativă

a vehiculelor terestre (CASCO) nr. *****, valabilă pentru perioada 28.12.2022 – 27.12.2023, emisă de S.A „Intact Asigurări Generale”.

În urma incidentului, societatea de asigurare a recepționat cererea de despăgubire din partea persoanei păgubite și a deschis dosarul de daună nr. *****.

La data de 21.09.2023, a fost întocmit procesul-verbal de constatare a pagubei, în prezența inginerului expert al S.A „Intact Asigurări Generale”, în absența reprezentantului Companiei de Asigurări „General Asigurări” S.A, care a fost legal citat, precum și în lipsa persoanei vinovate, *****. Procesul-verbal a fost încheiat în prezența persoanei păgubite.

Cu această ocazie, au fost consemnate deteriorările suferite de autoturismul marca *****, cu numărul de înmatriculare *****, precum și soluțiile tehnologice necesare pentru remedierea acestora.

Cheltuielile necesare pentru restabilirea autovehiculului s-au ridicat la suma de ***** lei, sumă achitată de către S.A „Intact Asigurări Generale”, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. ***** din data de ***** și prin actele justificative emise în acest sens.

La data de 18.10.2023, către S.A „General Asigurări” S.A a fost expediată o pretenție de regres, prin care s-a solicitat compensarea prejudiciului cauzat în urma producerii evenimentului asigurat.

În răspunsul oficial nr. 287-2024 din data de 22.01.2024, S.A „General Asigurări” S.A a invocat prevederile art. 8 alin. (23) din Legea nr. 414 din 22.12.2006 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de autovehicule, susținând că mijlocul de transport marca *****, cu numărul de înmatriculare *****, nu ar fi fost asigurat.

Cu toate acestea, din datele disponibile și comunicate inclusiv de către S.A „General Asigurări”, reiese că vehiculul respectiv a fost transmis în folosință către societatea „Beton Service” S.R.L, această informație fiind confirmată în mod expres de către asigurător.

În conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 414 din 22.12.2006, persoanele fizice și juridice care dețin în proprietate sau utilizează autovehicule supuse înmatriculării pe teritoriul Republicii Moldova sunt obligate să încheie o asigurare pentru răspunderea civilă auto, pentru cazurile de prejudicii cauzate prin accidente produse în limitele teritoriale acoperite de poliță.

Astfel, s-a confirmat că, la momentul producerii accidentului rutier, societatea „Beton Service” S.R.L nu și-a îndeplinit obligația prevăzută de art. 4 alin. (1) din Legea nr. 414/2006 și nu a încheiat un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

Potrivit art. 8 alin. (23) din aceeași lege, în situația în care un asigurat persoană fizică, cu excepția întreprinzătorului individual, transmite autovehiculul pentru care a încheiat contractul de asigurare în proprietatea sau utilizarea unei persoane juridice sau întreprinzător

individual, în temeiul unui contract de locațiune sau altui titlu prevăzut de legislație, riscul utilizării autovehiculului de către aceștia nu este acoperit prin polița încheiată, iar răspunderea civilă auto nu este asigurată.

În consecință, în temeiul art. 1856 alin. (1) din Codul civil, asigurătorul care a achitat despăgubirea de asigurare și eventualele cheltuieli pentru diminuarea prejudiciului se subrogă, în limita sumei plătite, în dreptul de a solicita repararea prejudiciului de la terțul obligat să îl repare, dacă legea sau contractul nu dispune altfel.

Totodată, în temeiul art. 2024 alin. (1) din Codul civil, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul să exercite o acțiune în regres împotriva acesteia, în cuantumul despăgubirii plătite către persoana vătămată, cu excepția cazurilor prevăzute de lege sau de contract.

În acest context, constatând incidența prevederilor legale menționate anterior, S.A. „Intact Asigurări Generale" a expediat pretenția nr. ***** din data de *****, prin care a solicitat restituirea, în temei de regres, a despăgubirii de asigurare în sumă de ***** lei, sumă care a fost recepționată de către pârât la data de 13.02.2024.

Cu regret se constată că, până în prezent, pârâtul nu a dat curs solicitării formulate și nu a efectuat restituirea despăgubirii de asigurare în cuantumul menționat, ignorând astfel prevederile legale aplicabile.

Potrivit prevederilor art. 15 alin. (5) și (6) din Legea nr. 414 din 22.12.2006, paguba provocată în accident rutier de o remorcă este acoperită prin asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto a proprietarului sau utilizatorului autovehiculului, în următoarele condiții:

a) dacă remorca este tractată de autovehicul; sau

b) dacă remorca s-a separat de autovehicul și a continuat să se deplaseze.

De asemenea, conform alin. (6), pagubele provocate de remorcă vor fi acoperite de asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto a proprietarului sau utilizatorului remorcii în cazul în care remorca:

a) nu este tractată de autovehicul; sau

b) este separată de autovehicul și staționează.

Din materialul dosarului contravențional rezultă că, în timpul tractării remorcii marca *****, cu numărul de înmatriculare *****, de către camionul marca *****, cu numărul de înmatriculare *****, a avut loc desprinderea extensiei anvelopei de la roata remorcii.

Prin urmare, se constată că remorca era tractată de camion, astfel toate riscurile erau acoperite de asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto aferentă proprietarului sau utilizatorului camionului marca *****, cu numărul de înmatriculare *****."

În consecință, rezultă că remorca era tractată, iar toate riscurile erau acoperite prin asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto a proprietarului sau utilizatorului autovehiculului, respectiv camionul marca *****, cu numărul de înmatriculare *****.

Reieșind din cele expuse reclamantul SA ”Intact Asigurări Generale” SA a solicitat încasarea din contul SRL ”Beton Service” a sumei de ***** în ordine de regres a despăgubirii de asigurare achitate, precum și încasarea taxei de stat în cuantum de 792, 48 lei.

În cadrul examinării prezentei cauze civile, pârâtul SRL „Beton Service” și-a exprimat punctul de vedere asupra speței prin intermediul referinței anexate la dosar, invocând temeiuri de fapt și de drept în susținerea poziției adoptate.

La originea litigiului se află un accident rutier produs la data de 22 august 2023, pe șoseaua Balcani din municipiul Chișinău, în care au fost implicate următoarele unități de transport, camionul de model *****, având numărul de înmatriculare *****, cuplat cu remorca *****, cu numărul de înmatriculare *****, conduse de către cetățeanul Chetrosca Iurie și autoturismul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, condus de către cetățeanul Malanciuc Veaceslav.

În urma accidentului rutier produs la data de 22 august 2023, incident manifestat prin desprinderea extensiei anvelopei de la roata din partea dreaptă a remorcii *****, cu numărul de înmatriculare ***** — remorcă tractată de autovehiculul *****, cu numărul de înmatriculare ***** — aceasta a fost proiectată pe carosabil în direcția sensului opus de mers, lovind autoturismul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, condus de cetățeanul Malanciuc Veaceslav. În urma impactului, autoturismul a suferit deteriorări minore, fără a fi înregistrate vătămări corporale sau alte consecințe grave.

Este important de menționat că, la momentul producerii accidentului rutier din data de 22 august 2023, camionul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, era asigurat prin polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA) nr. *****, emisă la data de *****de către societatea de asigurări SA „General Asigurări”. Polița avea perioada de valabilitate cuprinsă între 24 februarie 2023 și 23 februarie 2024. În calitate de asigurat figura cetățeanul Braga Vasile, iar unitatea de transport era deținută de SRL „Beton Service” cu titlu de uzufructuar, în temeiul unui contract de locațiune.

Totodată, la aceeași dată a producerii accidentului, respectiv 22 august 2023, remorca ***** ***** cu numărul de înmatriculare *****, era acoperită prin polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA) nr. *****, emisă la data de ***** de către același asigurător – SA „General Asigurări”. Perioada de asigurare aferentă acestei polițe era stabilită între ***** și *****. În acest caz, de asemenea, asigurat figura Braga Vasile, iar SRL „Beton Service” deținea remorca în baza unui drept de uzufruct, conferit printr-un contract de locațiune valabil.

În condițiile în care reclamantul, SA „Intact Asigurări Generale”, a achitat, prin ordinul de plată nr. ***** din *****, suma de ***** lei cu titlu de despăgubire de asigurare, reprezentând costurile de reparație a autovehiculului *****, cu numărul de înmatriculare *****, deteriorat în urma accidentului rutier

din *****, în temeiul poliței de asigurare facultativă nr. ***** din ***** emisă în baza Contractului nr. ***** privind asigurarea facultativă a autovehiculelor, echipamentului suplimentar, conducătorului auto și pasagerilor în caz de accidente, se reține că, în speță, riscul producerii prejudiciului material menționat este acoperit de polițele de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA) nr. ***** din 10.02.2023 și nr. ***** din *****, ambele emise de către asigurătorul SA „General Asigurări”.

În consecință, dreptul de creanță rezultat din plata despăgubirii de asigurare efectuate de către SA „Intact Asigurări Generale” a fost preluat în condițiile prevăzute la pct. 11.1 din Contractul de asigurare facultativă nr. *****, astfel că reclamantul este îndreptățit să valorifice acest drept de regres împotriva asigurătorului de răspundere civilă obligatorie – SA „General Asigurări”.

Nu pot fi reținute, ca fiind întemeiate, susținerile reclamantului SA „Intact Asigurări Generale” privind determinarea persoanei care ar trebui să răspundă, în regim de regres, pentru despăgubirea de asigurare achitată ca urmare a survenirii riscului asigurat — accidentul rutier produs la data de *****.

Aceasta, întrucât, din perspectiva raporturilor juridice aferente uzufructului asupra unităților de transport — respectiv camionul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, și remorca *****, cu numărul de înmatriculare ***** se constată că riscul generat de producerea accidentului rutier menționat a fost acoperit, în mod evident, prin polițele de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA) nr. ***** din 10.02.2023 și nr. ***** din *****, ambele emise de către asigurătorul SA „General Asigurări”.

În aceste condiții, răspunderea pentru acoperirea prejudiciului material rezultat din producerea riscului asigurat revine, în mod justificat, asigurătorului de răspundere civilă obligatorie, iar nu uzufructuarului, atât timp cât obligația de garantare a prejudiciilor produse terților de către vehiculele respective se transferă asigurătorului prin efectul contractelor de asigurare RCA încheiate și valabile la momentul producerii accidentului.

Se atrage atenția asupra faptului că, la momentul producerii riscului asigurat accidentul rutier din data de ***** – dispozițiile Legii nr. 414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, precum și normele juridice de drept material invocate de reclamant în acțiune, nu mai erau aplicabile situației juridice deduse judecății.

Începând cu data de 01.04.2023 a intrat în vigoare Legea nr. 106/2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule, conform art. 45 alin. (1) din actul normativ menționat. Odată cu intrarea în vigoare a noii legi, Legea nr. 414/2006 a fost abrogată expres, potrivit art. 45 alin. (4) din Legea nr. 106/2022.

Prin urmare, temeiul juridic aplicabil prezentei cauze este reprezentat exclusiv de dispozițiile Legii nr. 106/2022, iar interpretarea și soluționarea litigiului trebuie să aibă loc în conformitate cu normele actuale în vigoare la data producerii riscului asigurat.

În susținerea poziției pârâtului, se invocă prevederile art. 8 alin. (1)-(3) din Legea nr. 106/2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule, potrivit cărora asigurarea RCA se realizează prin încheierea unui contract de asigurare între proprietarul și/sau utilizatorul vehiculului și asigurătorul RCA. Contractul poate fi încheiat atât în format fizic, cât și electronic, iar în cazul lipsei semnăturii electronice, consimțământul pentru încheierea contractului se prezumă prin simpla plată a primei de asigurare.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, contractul de asigurare obligatorie RCA acoperă riscul oricărui utilizator al vehiculului, fără a fi necesară indicarea expresă a acestuia în cuprinsul contractului. Astfel, chiar și în ipoteza în care vehiculul este utilizat în baza unui drept de folosință, cum este cazul uzufructuarului, acesta beneficiază de protecția oferită de polița RCA încheiată de proprietar, în limita și condițiile stabilite de lege.

Prin urmare, în prezenta cauză, riscul producerii prejudiciului material este acoperit de contractele valabile de asigurare obligatorie RCA încheiate cu SA „General Asigurări", indiferent dacă în poliță nu este nominalizat expres utilizatorul SRL „Beton Service", întrucât legea conferă o acoperire generală și nelimitată asupra utilizatorilor vehiculului.

Potrivit art. 8 alin. (3) din Legea nr. 106/2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule, în situația în care o persoană fizică asigurată transmite vehiculul către o persoană juridică în baza unui contract de locațiune sau altui act juridic valabil întocmit, riscul celor admiși de către persoana juridică să utilizeze vehiculul este considerat acoperit prin contractul de asigurare încheiat. Această prevedere are aplicabilitate și în cazul de față, întrucât vehiculul implicat în accident a fost transmis în folosința SRL „Beton Service" în temeiul unui contract de locațiune valabil.

Totodată, prin derogare de la prevederile generale, legea recunoaște asigurătorului RCA dreptul de regres, în condițiile art. 30 din aceeași lege, însă numai în situațiile expres prevăzute de aceasta.

Așadar, având în vedere că: riscul asigurat, constând în producerea prejudiciului material în urma accidentului rutier din *****, s-a realizat sub incidența Legii nr. 106/2022; utilizatorul efectiv al vehiculului (SRL „Beton Service") deținea, la acel moment, polițele de asigurare obligatorie RCA nr. ***** (pentru camionul *****) și nr. ***** (pentru remorca *****), ambele emise de SA „General Asigurări" și că SA „Intact Asigurări Generale" a achitat despăgubirea în baza unui contract de asigurare facultativă, preluând dreptul de regres în condițiile contractului și ale art. 25 din Legea nr. 106/2022, rezultă că sarcina acoperirii prejudiciului material (inclusiv în contextul acțiunii în regres formulate de

asigurătorul de asigurare facultativă) revine asigurătorului RCA – SA „General Asigurări”, în temeiul obligației sale legale de a acoperi prejudiciile cauzate terților de vehiculul asigurat.

Potrivit art. 87 alin. (5) din Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, societatea de asigurare este obligată să plătească despăgubirea de asigurare în cadrul asigurării obligatorii de răspundere civilă auto. În asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, obligatorie de asigurare are dreptul, în cazurile prevăzute de lege, la acțiune de regres față de persana responsabilă de cauzarea prejudiciului.

Totodată, conform prevederilor art. 44 alin. (1) din Legea nr. 106/2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule, actele și faptele juridice încheiate sau săvârșite înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legislația în vigoare la data încheierii sau săvârșirii lor.

În această ordine de idei, se constată că accidentul rutier produs la data de ***** a avut loc după intrarea în vigoare a Legii nr. 106/2022, astfel că în cauză se impune aplicarea exclusivă a prevederilor acestei legi, și nu ale Legii nr. 414/2006 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, care, după data de 01.04.2023, și-a încetat aplicabilitatea.

Or, potrivit prevederilor art. 73 alin. (3)-(5) din Legea nr. 100/*****7 privind actele normative, actele normative produc efecte doar pe durata valabilității lor și, în principiu, nu pot avea efecte retroactive sau ultraactive. Excepție fac actele normative care stabilesc sancțiuni mai blânde (cu efect retroactiv) sau cele care prevăd expres ultra activitatea.

În conformitate cu art. 74 alin. (1) lit. a) din aceeași lege, acțiunea unui act normativ încetează atunci când acesta este abrogat.

Respectiv, în prezenta situație litigioasă sunt pe deplin aplicabile dispozițiile Legii nr. 106/2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule, în detrimentul prevederilor Legii nr. 414/2006 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, invocate eronat în cererea de chemare în judecată.

Potrivit art. 8 alin. (3) din Legea nr. 106/2022, în cazul în care persoana fizică asigurată — cu excepția întreprinzătorilor individuali sau a persoanelor care, în sensul Codului fiscal, desfășoară activități profesionale independente — transmite în posesia unei persoane juridice vehiculul asigurat, în baza unui contract de locațiune sau alt act juridic valabil întocmit, riscul utilizatorilor desemnați de acea persoană juridică este considerat asigurat în temeiul poliței RCA încheiate.

Prin urmare, în contextul în care accidentul rutier s-a produs la ***** dată ulterioară intrării în vigoare a Legii nr. 106/2022 (01.04.2023), și având în vedere că vehiculele implicate (camionul ***** nr. de înmatriculare ***** și remorca ***** nr. *****) au fost utilizate de către SRL „Beton Service” în temeiul unui contract de locațiune, riscul de producere a prejudiciului este acoperit de polițele

RCA valabile emise de SA „General Asigurări”, iar nu de persoana juridică uzufructuară.

În consecință, răspunderea pentru acoperirea despăgubirii achitate de asigurătorul facultativ SA „Intact Asigurări Generale”, în temeiul dreptului de regres invocat, revine asigurătorului de răspundere civilă obligatorie – SA „General Asigurări”, în conformitate cu regimul juridic în vigoare la data producerii riscului asigurat.

Or, în contextul în care raportul material litigios este guvernat de prevederile Legii nr. 106/2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule, invocarea de către reclamantul SA „Intact Asigurări Generale” a prevederilor perimate ale Legii nr. 414/2006, referitoare la obligația persoanei juridice de a încheia propriul contract RCA în cazul preluării vehiculului prin locațiune, este vădit neîntemeiată și lipsită de aplicabilitate.

Noua reglementare legală prevede expres că, în asemenea situații, riscul utilizatorilor desemnați de persoana juridică este considerat asigurat în temeiul contractului RCA încheiat de proprietarul persoană fizică, fără a mai fi necesară încheierea unui contract distinct de către uzufructuar.

Astfel reieșind din cele invocate pârâtul SRL ”Beton Service” solicită respingerea cererii de chemare în judecată depuse de SA „Intact Asigurări Generale” împotriva SRL „Beton Service”, cu intervenient accesoriu SA „General Asigurări”, ca fiind neîntemeiată, atât sub aspect juridic, cât și probator.

La fel, în cadrul examinării cauzei intervenientul accesoriu SA „General Asigurări” a prezentat o referință prin care și-a expus poziția în dezacord cu acțiunea înaintată.

La data de 10.02.2023, Braga Vasile, în calitate de persoană fizică, a încheiat cu „General Asigurări” S.A contractul de asigurare nr. ***** având ca obiect autovehiculul marca ***** *****, cu numărul de înmatriculare *****.

Ulterior, la data de *****, Braga Vasile, în calitate de persoană fizică, a încheiat cu societatea 7A „General Asigurări” S.A contractul de asigurare nr. *****, având ca obiect remorca marca ***** Gotha Ski, cu numărul de înmatriculare *****.

Se atrage atenția că ambele asigurări au fost încheiate în numele persoanei fizice, însă, conform prevederilor art. 8 alin. (2^3) din Legea nr. 414 din 22.12.2006 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule (în vigoare la momentul încheierii contractului de asigurare nr. *****, denumită în continuare „Legea 414”), în situația în care asiguratul, persoană fizică cu excepția întreprinzătorului individual a transmis autovehiculul pentru care a fost încheiat contractul în posesia unei persoane juridice sau a unui întreprinzător individual, în temeiul unui contract de locațiune sau al unui alt titlu prevăzut de legislație, riscul utilizării

autovehiculului de către persoana juridică sau întreprinzătorul individual nu este acoperit de contractul de asigurare încheiat potrivit alin. (2).

La data de *****, autovehiculul marca ***** *****, cu numărul de înmatriculare *****, care tracta remorca marca ***** Gotha Ski, cu numărul de înmatriculare *****, condus de *****, a fost implicat într-un accident rutier, în urma căruia a fost deteriorat autovehiculul marca *****, cu numărul de înmatriculare *****.

Prin procesul-verbal privind contravenția și prin decizia agentului constatator nr. *****din data de *****, ***** a fost identificat drept vinovat pentru producerea evenimentului.

Ulterior, în cadrul procesului de regularizare a dosarului de daună nr. 3240-23-RCA, societatea CA „General Asigurări" S.A a constatat, conform Registrului de Stat privind evidența Transportului Auto și certificatului de înmatriculare nr. 199202729, că autovehiculul marca ***** *****, cu numărul de înmatriculare *****, se afla în locațiune la persoana juridică S.C. „Beton Service" SRL.

Se constată că Braga Vasile, la data de 10.02.2023, cu ocazia încheierii contractului de asigurare nr. *****, a indicat în mod eronat posesorul real al autovehiculului, fapt ce constituie o încălcare a prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 414-XVI din 22.12.2006 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, potrivit cărora „persoanele fizice și juridice care au în posesie autovehicule supuse înmatriculării pe teritoriul Republicii Moldova sunt obligate să încheie asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto de răspundere civilă auto ca urmare a prejudiciilor cauzate prin accident de autovehicul produs în limitele teritoriale de acoperire ale asigurării".

Se menționează că, în practică, persoanele juridice recurg frecvent la încheierea contractelor de asigurare nu pe numele propriu, ci pe numele unor persoane fizice, motivul principal fiind acela că prima de asigurare este semnificativ mai redusă în cazul contractelor încheiate cu persoane fizice. Cu toate acestea, în speță, atât asigurătorul, cât și agentul de asigurare ar fi avut un interes economic în încheierea contractului pe numele persoanei juridice, întrucât acest fapt ar fi determinat o primă de asigurare mai mare și, implicit, un comision mai consistent pentru agentul de asigurare. Cu toate acestea, la momentul încheierii contractului, solicitantul a omis să declare faptul că posesorul real al vehiculului este o persoană juridică, respectiv S.C. „Beton Service" S.R.L, și nu a solicitat încheierea contractului pe numele acesteia.

În acest context, se subliniază că S.C „Beton Service" S.R.L, în calitate de posesor legal al mijlocului de transport marca ***** *****, cu numărul de înmatriculare *****, avea obligația legală de a încheia un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto în conformitate cu prevederile Legii nr. 414

din 22.12.2006. Această obligație nu a fost respectată, ceea ce atrage consecințe juridice asupra răspunderii pentru prejudiciile produse în urma accidentului rutier.

Având în vedere prevederile art. 4 și art. 8 alin. (23) din Legea nr. 414 din 22.12.2006 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, compania de asigurări „General Asigurări" S.A, prin Scrisoarea nr. 287-2024 din data de 22.01.2024, a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare către persoana păgubită, motivând că contractul de asigurare nr. ***** din 10.02.2023 nu acoperă riscurile asociate utilizării autovehiculului de către o persoană juridică. În acest caz, persoana juridică – în speță, S.C. „Beton Service" S.R.L. – avea obligația legală de a încheia o poliță de asigurare în nume propriu.

În aceste condiții, pârâtul a utilizat mijlocul de transport marca ***** *****, cu numărul de înmatriculare *****, fără a deține o poliță de asigurare care să acopere răspunderea sa civilă, astfel cum este prevăzut de lege.

Având în vedere această situație, reclamantul a depus în mod întemeiat cererea de chemare în judecată împotriva S.C „Beton Service" S.R.L, întrucât, în conformitate cu dispozițiile art. 2024 alin. (1) din Codul civil, „persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia, în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate, dacă legea sau contractul nu prevede altfel".

În concluzie, având în vedere toate aspectele expuse anterior, se apreciază că acțiunea intentată de S.A „Intact Asigurări Generale", având ca obiect încasarea despăgubirii de asigurare în sumă de ***** lei din contul S.C. „Beton Service" S.R.L., precum și a cheltuielilor de judecată aferente, este întemeiată în fapt și în drept și, în consecință, urmează a fi admisă în întregime.

Aprecierea instanței:

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanța de judecată conchide de a admite acțiunea pentru considerentele ce urmează.

În debut, oricine pretinde la un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept urmează să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată (art. 166 alin. (1) CPC), altfel spus, posibilitatea persoanei de a-și apăra şi valorifica drepturile ori interesele legitime prin concursul justiției se realizează printr-un act procesual ce pune în mișcare acțiunea civilă denumită cerere de chemare în judecată. Un element indispensabil al acţiunii în jurul căruia pivotează procesul diferit justiției îl reprezintă pretenţiile reclamantului către pîrît, adică solicitările concrete înaintate de persoană care pretinde încălcarea drepturilor și intereselor sale legitime, care și constituie obiectul acţiunii. Orice modificare, concretizare a cerințelor reclamantului urmează să îmbrace forma unei cereri de chemare în judecată.

În virtutea principiului disponibilității precum şi graţie rolului pasiv al judecătorului care guvernează dreptul procesual civil, judecătorul urmează să se expună strict în limitele obiectului acțiunii formulate de reclamant, fără a devia de la cerințele acestuia şi fără a interveni în discreţia decizională a reclamantului. Rolul diriguitor al instanţei de judecată (art. 9 din Codul de procedură civilă) se rezumă exclusiv la organizarea şi desfăşurarea procesului şi nicidecum la dirijarea conduitei părţilor sub aspectul susţinerii poziţiei procesuale, consolidării apărării şi conturării solicitărilor înaintate spre examinare instanţei de judecată care de altfel reprezintă prerogativa exclusivă a participanţilor la proces în virtutea principiului contradictorialităţii, inerent procedurilor civile. Instanţei judecătoreşti îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sînt stabilite de prezentul cod şi de alte legi – adică în limitele legale prevăzute de art. 27, 60 şi art. 240 din Codul de procedură civilă, enumerate mai sus.

Potrivit dispoziţiilor art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă,nepărtinitoareşi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Din lucrările dosarului rezultă că, la data de ***** în mun. Chișinău s-a produs accidentul rutier cu participarea autovehiculului de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, cu remorca atașată de marca *****, cu numărul de înmatriculare *****, condus de ***** și autovehiculul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****.

Potrivit deciziei asupra cauzei contravenționale nr. *****din ***** ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin.(1) Cod contravențional și sancționat în temeiul prevederilor art. 242 alin.(1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 18 u.c. echivalentul a 900 lei. /f.d.13/

Potrivit procesului-verbal de testare alcoolscopică din ***** în aerul expirat de ***** s-a depistat *****alcool./f.d.18/

Ulterior, la 14.09.2023 SA ”Intact Asigurări Generale” SA a deschis dosarul de daune ***** a întocmit procesul-verbal de constatare a pagubei a evaluat paguba materială a autovehiculului *****, cu numărul de înmatriculare *****

/f.d.28/și a achitat despăgubirea de asigurare prin transfer la stație de reparație ”VSMPO Plus”, în sumă de *****lei. /f.d.34/

Potrivit art. 2024 alin.(1) Cod civil, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acţiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

În conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 414 din 22.12.2006, persoanele fizice și juridice care dețin în proprietate sau utilizează autovehicule supuse înmatriculării pe teritoriul Republicii Moldova sunt obligate să încheie o asigurare pentru răspunderea civilă auto, pentru cazurile de prejudicii cauzate prin accidente produse în limitele teritoriale acoperite de poliță.

Potrivit prevederilor art.8 (2^3) din Legea nr. 414 din 22.12.2006 în cazul în care asiguratul persoană fizică, cu excepţia întreprinzătorului individual, a transmis autovehiculul pentru care s-a încheiat contractul în proprietatea sau utilizarea unei persoane juridice sau a unui întreprinzător individual în temeiul contractului de locaţiune sau al altui titlu prevăzut de legislaţie, riscul celor admişi de persoana juridică sau întreprinzătorul individual să utilizeze autovehiculul nu se consideră asigurat prin contractul încheiat în condiţiile alin.(2).

În temeiul cu art. 9 alin. (1) Cod Civil (în vigoare din 1 martie *****9), drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile, iar, potrivit alin. 2) lit. a) a aceluiași articol, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Conform art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În conformitate cu art. 858 alin. (1) - (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Reclamantul SA ”Intact Asigurări Generale” SA a confirmat prin probe pertinente că și-a onorat obligațiunea legală, la locul și modul stabilit, cu bună-credință, a transferat despăgubirea de asigurare și a justificat prin probe pertinente faptul că persoana vinovată de producerea accidentului rutier la momentul producerii accidentului rutier nu era acoperit de asigurare, fapt demonstrat in cadrul cercetării judecătorești.

Totodată instanța nu va reține argumentul pârâtului SRL ”Beton Service” precum că autovehiculul de model marca ***** *****, cu numărul de înmatriculare *****, care aparține cu drept de proprietate Braga Vasile în calitate de persoană fizică, și care deținea un contract de asigurare nr. ***** cu „General Asigurări” S.A.

Potrivit normei legale în vigoare la data producerii accidentului, în situația în care asiguratul este o persoană fizică cu excepția întreprinzătorului individualși transmite autovehiculul pentru care a fost încheiat contractul de asigurare în posesia sau utilizarea unei persoane juridice ori a unui întreprinzător individual, în temeiul unui contract de locațiune sau al altui titlu prevăzut de legislație, riscurile

aferente utilizării autovehiculului de către persoana juridică sau întreprinzătorul individual nu sunt acoperite prin contractul de asigurare.

În consecință, răspunderea civilă auto nu este acoperită de contractul de asigurare nr. *****, emis de S.A. „General Asigurări”, iar utilizarea autovehiculului de către persoana juridică S.C. „Beton Service” S.R.L. s-a realizat în afara sferei de acoperire a poliței respective.

Pentru considerentele enunțate, instanța de judecată conchide de a admite acțiunea și a încasa de la SRL ”Beton Service” în contul SA ”Intact Asigurări Generale” SA suma de *****lei cu titlu de despăgubire de asigurare transferată la data de ***** în contul SRL ”VSMPO Plus”.

Referitor la pretenția reclamantului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare, se reține următoarele.

În conformitate cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și cheltuielile de judecarea pricinii.

În conformitate cu art. 83 alin.(1) CPC, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Iar, în conformitate cu alin.(2) al aceluiași articol, în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat.

În conformitate cu art. 84 CPC, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (iniţială şi reconvenţională), cererea intervenientului principal, cererea vizînd cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanţei judecătoreşti, cererea de declarare a insolvabilităţii, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărîrilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum şi cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătoreşti.

În acest context sunt relevante prevederile art. 94 alin. (1) CPC, care menționează că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

La materialele cauzei este anexată dovada de plată a taxei de stat în cuantum de 792,48 lei. /f.d.3/

Având în vedere cele expuse instanța de judecată încasează din contul SRL ”Beton Service” în beneficiul SA ”Intact Asigurări Generale” SA suma de 792,48 lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat.

În conformitate cu art. 94, 96, 236-241 CPC, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite cererea de chemare în judecată.

Se încasează de la SRL ”Beton Service” în contul SA ”Intact Asigurări Generale” SA suma de *****(optsprezece mii cinci sute șaizeci și trei) lei cu titlu de despăgubire de asigurare transferată la data de ***** în contul SRL ”VSMPO Plus”.

Se încasează de la SRL ”Beton Service” în contul SA ”Intact Asigurări Generale” SA suma de 792,48 (șapte sute nouăzeci și doi,48) lei taxa de stat.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecătorul Angela CIUBOTARU